

Ποιά νάσαι ; Μήπως πάσχεις ; Τ' ἔχει κάμη ;
 Μήν ἔχης κλάψη κάνα πεθαμένο ;
 Τὸ 'ρείπιο τῆς ζωῆς σου τῆς σδυμένης
 μήν τωχῃ ἡ δίψα τῆς ἐρημᾶς θλιμμένο ;
 Ποιός ἄγνωστος δεσμὸς μ' ἔσει μ' ἐνώνει
 καὶ νὰ σ' ἀνοίξω θέλω τὴν ἀγκάλη,
 ὡς ἄγνωστη, στὸν κόσμο πεταμένη,
 φτωχὴ καρδία ποῦ στὸ σκοτάδι ψάλλει ;

Ζάκυνθος 1900

ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΙΡΟΦΥΛΑΣ

Πότε εἶνε ἀκριβὸς ὁ μνηστήρος

— Πατέρα, δὲν ἔπρεπε νὰ γράψῃς εἰς τὸν μνηστήρα
 μου ἔτσι ψυχρά :— « Ἄγαπητὲ Κύριε . . . »

— "Εννοια σου, κόρη μου, ἅμα τοῦ μετρήσω τὴν
 προῖκα θὰ τοῦ γράφω : « Ἀκριβέ μου κύριε . . . »